Anul XIV. No. 2452 ◆◆ 6 PAGINI 2 LEI Miercuri 30 Iunie 1937

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an .... LEI 700
Pe șase luni .... „ 350
Institut iuni, Cluburi și Proprietari ... „ 2000
Un num ăr vechiu .... „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI
Directori-Fondatori E. EMILIAN și E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
TELEFON Direcția 3.26.60, Administra ia 3.26.,0, Redacția și provincia 3.26.69

Un articol scris special pentru „Gazeta Sporturilor"

Importanța tactică în foot-ball sau învățătura care trebue trasă după matchul România-Suedia

de JOHN LANGENUS

Cred că foarte rar un match de football a provocat atâta enervare printre spectatori, ca întâlniea dintre România și Suedia. Desigur că miile de români, ca și cei câțiva suedezi prezenți, au trecut prin toată gama emoțiunilor, cari au depășit în cantitate și în calitate — dacă mă pot exprima astfel — emoțiile ordinare pe cari un spectator le resimte în timpul unui match.

SUPERIORITATEA TERITORIALA A ROMANIEI

Incă din prima repriză s'a înregistrat o superioritate a românilor, cari își făceau drum prin apărarea adversă mulțumită unor acțiuni rapide, frumos ordonate, dar terminate aproape regulat cu shoturi proaste.

Superioritatea teritorială fiind de partea românilor, ei au fost aceia cari au deschis scorul, printr'un shot foarte frumos al lui Baratki; a urmat egalarea; și apoi tot suedezii au fost aceia cari au luat avantajul.

In al doilea mitemps însă, superioritatea românilor a fost, incontestabil, foarte mare. Invariabil, torentul de acțiuni românești se opreau în fața porții suedeze, apărată de un as în toată accepția cuvântului, un jucător de o rară valoare, cu un ochi sigur și rapid, cu un reflex remarcabil. Ce emoții au stârnit toate acele shoturi formidabile, pe cari le credeam în fundul plasei și pe cari, în ultima clipă, pumnul acestui virtuoz le făcea să devieze în corner. Ce emoții apoi când înaintarea suedeză intra în acțiune și, ajutată de o neobișnuită slăbiciune a fundașilor români, creia situații grele pentru gazde, încât de câteva ori am avut impresia că al treilea goal este în aer.

D. JOHN LANGENUS

Insfârșit, ce tragedie pentru acești spectatori, cari și-au mâncat unghiile văzând cum minutele trec și echipa lor nu reușește să obțină egalarea, într'un match în care dacă victoria s'ar fi acordat la puncte, ca în box, ea ar fi revenit la mare diferență, României...

Penalty în ultimul moment

Dar cea mai mare emoție din întreaga partidă a provocat-o ultimul minut. Un foul pe cât de grosolan pe atât de inutil, comis de fundașul Kellgreen, împotriva lui Baratki, într'un moment când balonul era degajat, m'a obligat să dictez o decizie foarte gravă și dezagreabilă: un penalty. Dar, arbitrul nu este de cât un aparat de înregistrare. El trebuie să fluere, ca un automat, tot ce trebuie pedepsit.

Penalty! Câtă emoție în acest cuvânt, cnâd este acordat un minut înainte de sfârșit, atunci când el poate îndrepta un rezultat. 25.000 spectatori și-au reținut respirația în momentul în care Baratki a înaintat cu pași înceți, dar siguri, pentru a înșela însfârșit, un portar, care până atunci a apărat totul...

Baratki, la rându-i, trebuie să fi fost foarte emoționat în acel moment!

A fost deci 2—2 și se poate conclude că rezultatul e măgulitor pentru suedezi.

Dar nu e bine să se exagereze, căci eu cred că acest rezultat se explică într'o măsură, când se studiază cu amănunțime performanța celor două echipe.

NU TREBUIA SA PRIMIM AL DOILEA PUNCT

Este cert că portarul suedez a oprit multe shoturi grele, că a evitat goaluri aproape făcute. Dar, și portarul face parte dintr'o echipă de football și dacă e extraordinar, cu atât mai bine pentru echipa sa, care trebuie să profite, după cum profită de pe urma formei bune a mijlocașului, a fundașului sau a înaintașului.

De altă parte, românii se pot mângâia cu gândul că cel puțin goalul al doilea nu trebuiau să-l primească. Dar și acest goal a avut la bază o frumoasă acțiune a înaintării suedeze, dublată de o gravă greșală a apărării române. Și cum apărarea face și ea parte dintr'o echipă...

După opiniunea mea, în acest match, jucat cu o mare iuțeală dacă se ține seamă de căldura sufocantă, s'a văzut nu numai o luptă între două echipe, între 22 jucători în excelentă condiție, ci și între două tabere.

Suedia și-a impus tactica „Helsingborg"

Și e, cred, Suedia, aceia care și-a impus-o pe a ei. Angajându-se în match cu conștiința că adversarul este redutabil și că rezultatul normal trebuie să fie o înfrângere, suedezii au jucat după sistemul așa numit de siguranță, copiat foarte fidel după tactica pe care o utilizează Arsenal din Londra și care e practicat de toate cluburile din Helsingborg (argument pentru care este numit «sistemul Helsingborg»). Tactică defensivă prin excelență, acest sistem formează în fața porții un zid de corpuri și picioare. Și dacă acest zid acoperă un portar virtuoz, șansele de reușită sunt cu atât mai mari. Bine înțeles, echipa trebuia să beneficieze de o înaintare robustă, capabilă să realizeze numai pe cont propriu, prin acțiuni rapide, cuprinzând și un factor de surpriză. Cum a fost Duminecă.

Trebuie să adaog că Suedia a practicat această tactică de o manieră ireproșabilă. Nu a fost nici o gaură în echipă sub acest raport și toți jucătorii și-au interpretat cu fidelitate rolul ce le-a fost atribuit de antrenor.

Când o echipă joacă împotriva unei formații care utilizează această tactică, sarcina ei este, în general, foarte grea. Nu este ușor să perforezi o apărare atât de strânsă ca aceia rezultând din aplicarea tacticei lui Arsenal. Bravii și curajioșii jucători români au lucrat cu entuziasm timp de o oră și jumătate, fără să reușească.

Aci, gândesc că a fost o greșală de tactică.

GREȘEALA NOASTRA

Când ai înainte o apărare care-și păzește cu strășnicie poarta, trebuie să cauți s'o desfaci. Se poate ajunge la acest rezultat, deschizând jocul, punând exclusiv aripile în acțiune și, mai ales, încercâd schimbări de pe o aripă pe alta.

Și dacă așa nu se reușește, marile echipe engleze nu ezită să încerce un alt mijloc: încetează un timp să atace, țin jocul în câmpul propriu pentru a atrage echipa adversă și a o desface.

O MARE LECȚIE DE TACTICA

Dar tot ceeace vă explic este înaltă știință footballistică. Dar, de vreme ce în fiecare eșec (acesta n'a fost decât o jumătate de eșec) trebuie căutată cauza pentru a extrage o lecție, cred că lecția matchului România — Suedia este mai presus de toate o lecție de tactică.

Sper că își va da roadele.

JUCATORII

Și, pentru a încheia, vreau să semnalez jucătorilor cari au fost, după părerea mea, cei mai buni.

In primul rând, portarul suedez, care a fost cel mai bun om de pe teren. Din tabăra suedeză mai trebuie să relev pe halful stâng, interul stânga și centrul atacant.

La România, apărarea a fost șovăelnică, cum nu am văzut-o vreodată. Mai ales Albu a fost slab. Jocul său a influențat prost asupra randamentului lui Burger și al portarului.

Cel mai bun compartiment a fost al mijlocașilor, cu cel de pe dreapta mare vedetă și cu un centru-half de mare clasă internațională. Linia de înaintare a combinat bine. Tripleta a fost cea mai bună parte a acestei linii, cei doi interi fiind de puțin mai buni decât centrul.

*

In momentul când apar aceste rânduri, trenul m'a dus departe. Vreau să mulțumesc publicului românesc pentru primirea călduroasă ce mi-a făcut-o și pentru atitudinea lui sportivă.

O țară care știe să accepte sportivicește eșecul, este o țară care va face încă multe lucruri frumoase în sport.

JOHN LANGENUS

Un fost mare campion despre doi mari boxeuri

Joe Louis, unul din cei mai mari boxeuri din lume

de **JACK DEMPSEY**

Jim Braddock, are un suflet de fier care nu-l părăsește niciodată

Un articol scris înainte de matchul dela Chicago, care este totuși de actualitate

In ciuda tuturor ce i se puteau întâmpla de când și-a pierdut titlul, Joe Louis este, după părerea mea, unul din cei mai mari boxeuri din lume. Nu voiu uita niciodată faimosul său match contra lui Max Baer, în care l-am ajutat pe boxeurul negru prin sfaturile mele tactice. In unele părți acest match îmi reemintește pe acela care l-am susținut contra lui Jesse Willard, la Toledo.

Am avut ocazia să observ, în cursul luptei sale contra lui Max Baer, magnificul sens al echilibrului, rapiditatea și elasticitaea lui Joe Louis, cari fac ca el să alunece dintr'un colț în altul al ringului, ca o umbră. In ce privește dreapta sa, ea era sensibil ameliorată. Intr'un cuvânt am avut totdeauna impresia că Joe Louis e unul din cei mai serioși candidați la titlul de campion mondial la categoria grea.

VICTORIA LUI JOE LOUIS?

Totdeodată, eu n'aș fi pariat deloc pe victoria lui Louis împotriva lui Braddock. Căci, vedeți, acest Jim este un caz cu totul aparte. Jim Braddock poate să se laude pe bună dreptate că posedă o technică pugilistică, o artă a boxului care-l plasează net deasupra unui Carnera, Baer și aproape a tuturor boxeurilor cari au existat. Istoria vieții sale, lunga sa luptă contra sărăciei și, în fine, perioada în care a continuat să lucreze cu o mână stricată, toate acestea trădează o energie, o voință de a învinge puțin comune.

Astfel, când am spus că sunt departe de a-l considera pe Joe Louis drept învingător, am ținut cont de faptul că el n'a susținut niciodată proba morală, care înseamnă înainte de toate o luptă pentru titlul mondial. Totul depinde, în această luptă, de conformația morală și de rezistența interioară a campionului.

Ori, acesta e un lucru care nu se poate învăța; e o chestie de calități native. Nimeni nu ar putea reproșa unui boxeur că nu a dispus de această energie, de acest eroism aș putea spune, care-l fac capabil de a-și păstra tot sângle rece și toată combativitatea, chiar în momentul cel mai critic al luptei care pune'n joc titlul său. De pildă, Paul John era unul din aceia cari nu-și pierd niciodată cumpătul. Imi amintesc de un match în care, fiind în mare dificultate, managerul său i-a spus să abandoneze, iar John i-a răspuns râzând: «Să abandonez? poate plumiți. De-abia am început!» Tunney, deasemenea, face parte din acest gen de oameni. Și în fine, pentru a cita un bătrân al ringului, John Sullivan care a avut un moment de eroism atunci când trimis la pământ de dreapta irezistibilă a lui Laflin, s'a sculat cu un ultim efort și pe jumătate pe podea, și-a knock-outat adversarul.

ANTRENAMENT SERIOS

Aș îndrăzni deasemenea să spun că e nevoie pentru a înfrunta grelele probe succesive ale unui campionat mondial, de tot atâta concentrare și energie ca la creearea unei capo-d'opere artistice. Facultatea de a menține echilibrul nervos și moral, de a-l menține cu orice preț și 'n orice condițiune, nu poate fi căpătată decât în urma unui lung și foarte serios antrenament. Această facultate e principala calitate a lui Jim Braddock.

Inalt de șase picioare și de o greutate de circa 200 livre, Jim Braddock are un suflet de fier care nu-l părăsește niciodată. Un om ca el poate să piardă o luptă, și care e boxeurul care nu pierde?

Dar sunt sigur că un om ca Braddock nu va pierde niciodată un match fără să ne ofere un spectacol de neuitat.

Trecutul lui Jim

Să aruncăm o privire asupra trecutului lui Jim. După ce a cucerit titlul de campion în categoria „light-heawy" amatori, și-a creiat repede o reputație de om imbatabil. Tommy Loughram era fără îndoială cel mai inteligent și cel mai prudent boxeur din ultimii ani și cu toate acestea Braddock l-a knockout-at în repriza cincea. Această victorie l-a clasat printre primii. Câțiva ani mai târziu, Braddock, care ajunsese o glorie a ringului american, își strică mâna dreaptă. Aproape vindecat, acelaș accident i s'a întâmplat în cursul faimosului său match cu Swiderski și Braddock trebui să sufere o operație care l-a costat 1000 dolari și mai multe luni de inactivitate. Ei bine, cred că nimeni nu va constata că acestea sunt lucruri cari pun la grea încercare ner-

(Continuare în pagina 2-a)

UN ANTRENOR ENGLEZ LA VENUS

Precizările pe cari le cere federația engleză

După cum am anunțat la timp, în urma conflictului dintre Venus și Platko, campionii naționali au adresat o scrisoare federației engleze de football prin care-i cere să-i recomande un antrenor.

Englezii, cari în toate domeniile înțeleg să se intereseze îndeaproape de supușii lor, au trimis Venusului un chestionar prin care se interesează:

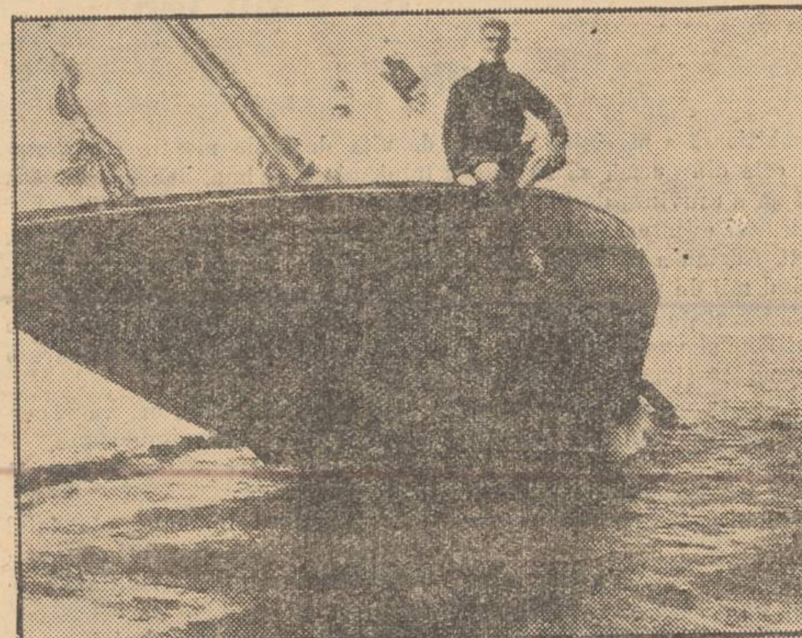
1. Care este durata angajamentului?

2. Ce concediu se acordă antrenorului?

3. Cari sunt obligațiile antrenorului, adică numărul jucătorilor și al echipelor ce are de antrenat precum și orele săptămânale de lucru.

După cum se poate vedea din acest chestionar la care Venus a răspuns detaliat, antrenorii englezi nu vor să se aventureze decât cu garanții serioase în România.

Călătorului îi șade bine cu drumul...

Eri ne-a vizitat la redacție un tânăr student lituanez, d. Bukowski Georg, care întreprinde un mare voiaj de studii, singur, pe o barcă.

El a plecat la 19 August 1936 din Riga și a poposit zilele trecute la Giurgiu. Ținta finală a călătoriei este Persia.

Azi la Helsinki

Germania întâlnește Finlanda pentru campionatul mondial

La Helsinki are loc azi un match internațional de football între Finlanda și Germania. O întâlnire între aceste două țări n'ar constitui un eveniment senzațional..

De data aceasta însă, matchul este interesant deoarece se dispută în cadrul campionatului mondial drept eliminatoriu în grupa I. In această grupă se găsesc următoarele state: Suedia, Germania, Finlanda și Estonia. Din aceștia, doi vor intra în turul final, care va avea loc în luna Iunie 1938 în Franța. Eliminatoriile acestei grupe au început de două săptămâni cu matchul Suedia-Finlanda (4—0) și au continuat la 20 Iunie cu matchul Suedia-Estonia (7-2). Cu aceste două victorii Suedia s'a calificat pentru turul final.

Germania trebue să câștige matchul de azi, pentru a-și asigura calificarea.

Victoria Germaniei este probabilă și credem, că conducătorii footballului francez sunt acei care o doresc. Federația franceză contează pe venitul vizitelor germanilor cu ocazia campionatului mondial.

O surpriză nu este azi probabilă. Totuși să amintim, că la Olimpiada din Berlin — acum 11 Iuni — o țară nordică (Norvegia), cu o echipă pur amatoare, a fost aceia, care a eliminat Germania — favorita Olimpiadei.

Oșca în intimitate, cu familia-i numeroasă...
(Citiți reportajul la rubrica box)